

Замість Карпат Бог обрав Полісся

Тридцять шість років працює в Костопільському лісгоспі Надія Яцук, провідний інженер з організації та нормування праці. За цей час здобула повагу не лише у своєму колективі, а і в місті, де живе. Та чи думала в далекому 1984 році тодішня випускниця Львівського лісотехнічного інституту, яка народилася на Львівщині, що її осідком у житті стане поліське містечко Костопіль?

- Я мріяла працювати у галузі по виробництву меблів, тому поступила у лісотехнічний інститут на

вани в Карпатському краї, – розповідає Надія Гірняк, дівоче прізвище Гірняк. – Та вийшло так, що замість Карпат Бог обрав мені Полісся.

У той час діяла система, за якою випускників вузів розподіляли на роботу по запитах відомчих міністерств. На жаль, жодне деревообробне підприємство або ж лісгосп Західної України не подали запиту на молодих спеціалістів до Міністерства лісової та деревообробної промисловості, через що при одержанні диплома переді мною постав складний вибір майбутнього місця працевлаштування. Після закінчення 5-го курсу я проходила переддипломну практику на Костопільському домобудівному комбінаті. З Костополя до станції Красне, яка розташована за 7 кілометрів від мого села Скнилів, регулярно курсував потяг Львів-Ленінград і добратися додому було безпроблемно. Тому, коли побачила, що є місце у Костопільському лісгоспі, подумала, що це кращий варіант ніж Азія чи Сибір і обрала його. Думала, відпрацюю обов'язкових три роки, та й повернуся додому на Львівщину. І вже 15 серпня 1984 року вийшла на роботу інженером по організації праці в Костопільський лісгосп. Ця посада числилася при обласному об'єднанні лісового господарства «Рівнеліс», тому доводилося часто їздити по інших лісгоспах. У кодо моїх обов'язків входила розробка нових розцінок на виконання різних робіт в лісовому господарстві. Доводилося писати хронометражі на ті види робіт, які доводило Міністерство. Також приймала звіти по заробітній платі. У 1986-му остаточно закріпилася на цій посаді в Костопільському лісгоспі.

Наступний, 1987 рік, розвіяв дівочу мрію про повернення в рідний серцю львівський край. Обранець Надії Гірняк, технолог Костопільської «Сільгосптехніки» Петро Яцук запропонував вийти за нього заміж. З відповіддю не квапилася, втім, і не зволікала. Згодом закохані відіграли весілля. У Петра і Надії Яцуків народилося дві донечки: Оксана і Наталія. Не зогледілася, як за роботою та домашніми клопотами збігли роки. Вже й діти дорослими стали. Сьогодні старша донька Оксана працює помічником голови Костопільського районного суду. Наталія – менеджер компанії ІТ-технології «Софсервіс Україна-Америка» у місті Львові. Великою радістю є внучка Іванка. Дівчинка любить, коли бабуся Надія читає їй казочки про Котигорошка та Червону Шапочку. Втім, робить це не щодня. Бо щоранку поспішає на роботу, де займається розробкою норм витрат сировини на виробництво пиломатеріалів різних обрізних заготовок. Така праця вимагає відповідальності, позаяк пов'язана із заробітною платнею багатьох працівників лісгоспу. Провідний інженер з організації та нормування праці Надія Яцук професійно справляється зі своїми обов'язками. Бо по іншому просто не вміє.